

centen, som er nødvendig for at opveje provenutabet på indkomstfradraget, at aktieselskabsskatten bliver højere end en ren proportionalsskat, når den skattepligtige indkomst udgør mere end 45 procent af den indbetalte aktiekapital.

Ad c. Forud for indførelsen af den nugældende enhedsskat blev der indrømmet 5 pct. fradrag ved beregningen af den ordinære indkomstskat til staten, men *ikke* ved beregningen af kommuneskatten og de overordentlige statsskatter (udbytterate og restrate). Da enhedsskatten således afløste såvel skatter, ved hvis beregning der hidtil var indrømmet 5 pct. fradrag, som skatter, der hidtil var beregnet uden et sådant fradrag, var det naturligt at nedsætte 5 pct.-fradraget, når det fremtidig skulle gælde for enhedsskatten.

Ad d. De reformplaner, som selskabsskattekommissionen arbejder med, forudsætter alle, at 2½-pct. fradraget afløses af en mere direkte form for lempelse for udbetalt udbytte, som undergives indkomstbeskatning hos aktionærerne, jfr. Folketingstidende 1970-71 sp. 3878 f. Det vil være naturligt at se betænkningen fra selskabsskattekommissionen, før man tager stilling til, om der skal fremsættes lovforslag på dette område.

Spørgsmål 19:

Kan der oplyses noget om retningslinjerne for, hvornår et aktieselskabs udbetalinger betragtes som maskeret udbytte?

Svar:

Statens ligningsdirektorat har i anledning af spørgsmålet udtalt følgende:

„Hovedbetragtningen for maskeret udbytte er, at beløb, som et selskab lader tilfalde dets aktionærer uden tilsvarende modydelse, sidestilles med officielt deklareret udbytte.

Formodningen er for, at sådanne overbetalinger til aktionærer har til formål at omgå princippet om, at indkomst indtjent af et aktieselskab skal beskattes først i selskabet og dernæst hos aktionærerne ved udlodning — som årsudbytte eller likvidationsprovenu.

Ifølge sagens natur forekommer maskeret udbytte hyppigst i selskaber, der beherskes af en enkelt eller nogle få aktionærer.

Maskeret udbytte har mange former, eksempelvis som særlig aktionærabat og som arbejdsvederlag udover, hvad ikke-aktionærer i tilsvarende stillinger kunne oppebære. En anden hovedform forekommer ved overdragelse af enkeltaktiver, såsom fast ejendom eller værdipapirer fra selskab til aktionær til for lav pris og fra aktionær til selskab til for høj pris. I de førstnævnte tilfælde beskattes selskabet af det maskerede udbytte, medens aktionærerne beskattes af det maskerede udbytte i de sidstnævnte tilfælde.

Domstolene har i tidens løb anerkendt princippet om maskeret udbytte i dets hovedformer.

Da vurderingen af aktionærfordelen m. m. beror på konkrete skøn over, hvad ikke-aktionærer ville kunne opnå under tilsvarende forhold, kan der ikke gives standardiserede regler for ansættelse af størrelsen af det maskerede udbytte. Ligningsdirektoratet har tidligere med henvisning her til overfor Erhvervenes Skattesekretariat afvist at opstille standardregler. Sådanne forefindes herefter alene med hensyn til, hvad der godkendes som vederlag til aktionærer, der selv udfører administrationsarbejdet i ejendomsselskaber, som de behersker. Disse regler har kunnet udarbejdes, fordi der af advokater anvendes faste takster for ejendomsadministration. Om områdets karakter kan henvises til højesterets-sagfører Kjeld Rørdams artikel (fra Håndværkerbankens kvartalsskrift september 1964) og som praksis til Helkett: Opgørelse af den skattepligtige indkomst, 10. udgave, side 197-200, Thøger Nielsen: Indkomstbeskatning, side 191-221 og 329-341, samt Jørgen Andersen: Vejledning i aktieselskabsbeskatning m. m., side 131-170.

Højesterets-sagfører Kjeld Rørdams nævnte artikel om „maskeret udbytte“ er gengivet i det vedhæftede bilag.*)

Spørgsmål 20:

Giver det i notatet om holdingselskaber anførte ministeren anledning til forslag om ændring af reglerne?

*) Ikke optrykt her.